Solen GlimmarNavn

Solen glimmar blank och trind,
Vattnet likt en spegel;
Småningom upblåser vind
I de fallna segel;
|: Vimpeln sträcks, och med en år
Olle på en Höbåt står;
Kerstin ur Kajutan går,
Skjuter lås och regel. :|

Stålet gnistrar, pipan tänds,
Olle klår sit öra;
Rodret vrides, skutan vänds,
Gubben har at göra;
|: Under skarpa ögonbryn
Grinar han mot soln i skyn;
Kerstin, gubbens hjertegryn,
Skal nu seglen föra. :|

Ulla Winblad skratta, sjung,
Spritt vid Solens strålar,
Jäspa ej, lös up din pung,
Tag fram band och nålar;
|: Fästa din Salopp igen
Nös du? Prosit lilla vän!
Si där har du Hessingen,
Gröna trän och pålar. :|

Morgon supen, Movitz, går;
Ljufligt böljan svallar;
Ser du Ekensberg? Gutår!
Hör hur folket trallar;
|: Där framsätter en sin fot,
Klotet käglorna slår mot;
Hör du dunsen af hans klot
Uti bergen skallar? :|

Norström stjelper sin peruk
Af sin röda skalle,
Och min Ulla blek och sjuk
Lät sin kjortel falla,
|: Klef så bredbent i paulun;
Movitz efter med basun:
Maka åt dig Norström! Frun
Hör ju til oss alla. :|